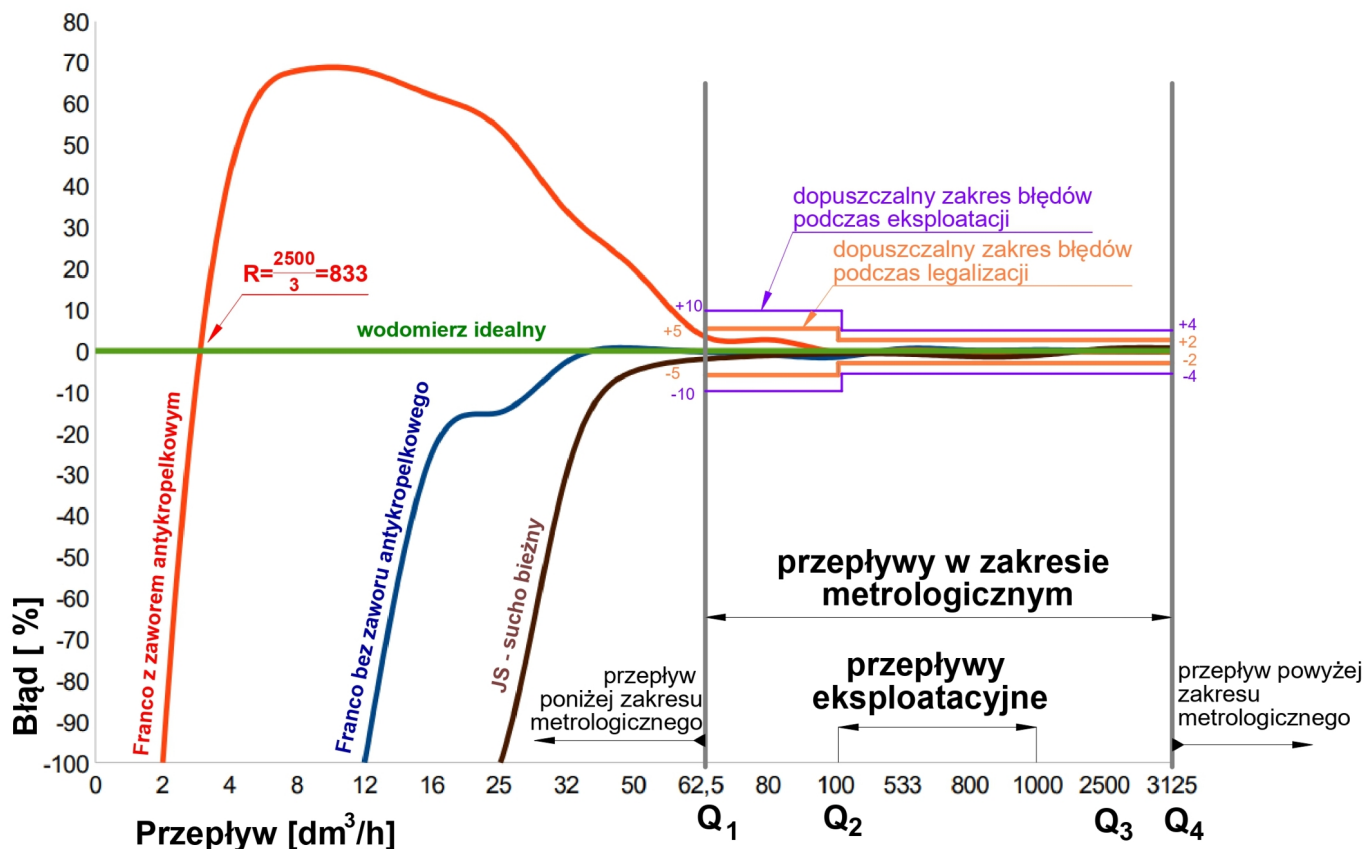
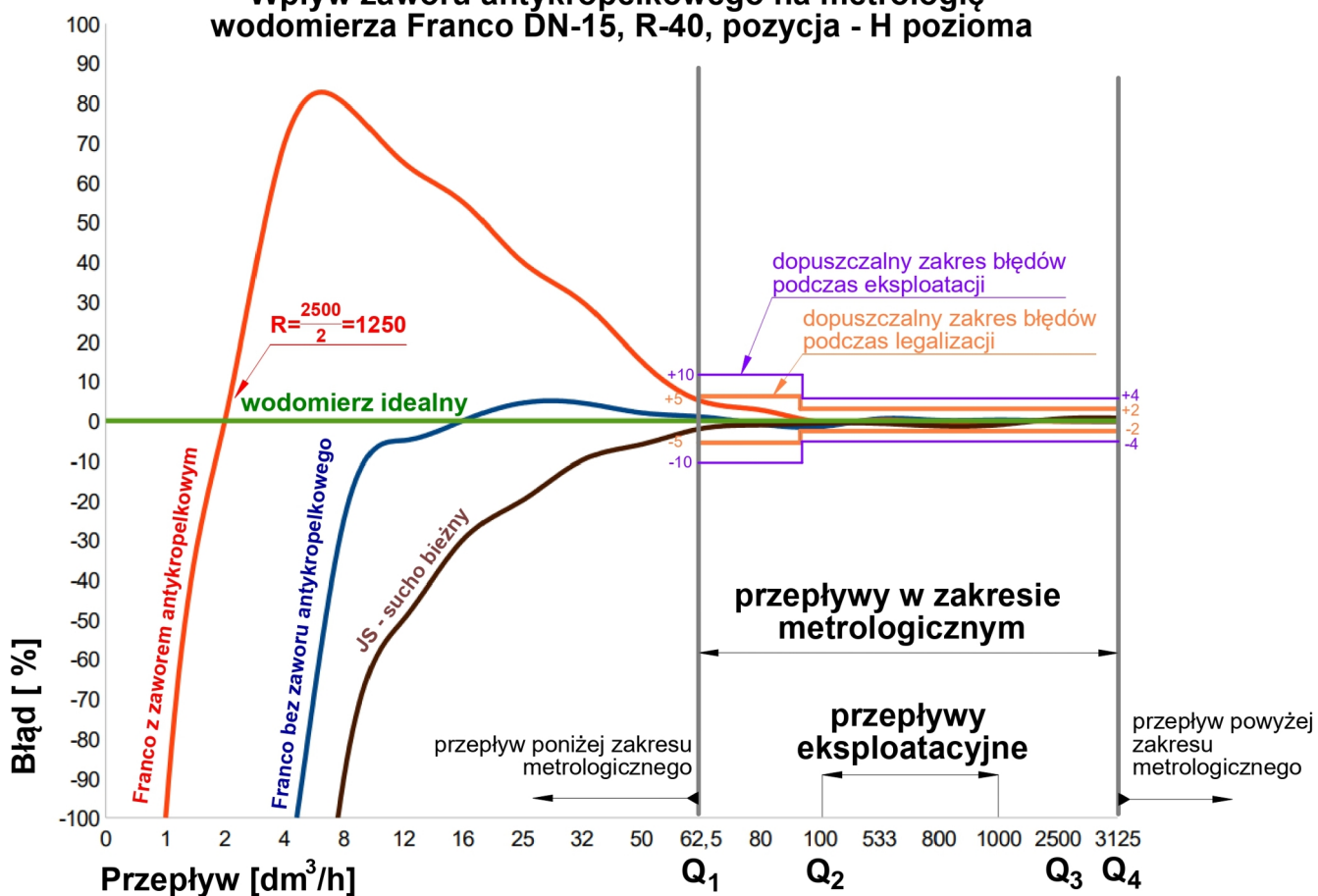

Wpływ zaworu antykropelkowego na metrologię wodomierza Franco DN-15, R-40, pozycja - V pionowa

Wpływ zaworu antykropelkowego na metrologię wodomierza Franco DN-15, R-40, pozycja - H pozioma

Wodomierz $\frac{1}{2}$ „, o przepływie nominalnym $2,5\text{m}^3/\text{h}$, niezależnie od klasy metrologicznej, z zaworem antykropelkowym uzyskuje przy przepływie 2 litrów/h - $R = 1250$, $2.500\text{l/h}:2\text{l/h}=1250/$.

Konstrukcja tego zaworu powstała w 2008 roku, jako jedyna w świecie. Były obawy o skuteczność działania tego zaworu w różnych warunkach eksploatacji w miarę upływu lat. Eksploatacja tego zaworu przez 8 lat w Powszechnej Spółdzielni Mieszkaniowej w Chrzanowie, przy twardej wodzie /400 mg/l przy dopuszczalnej 500/ i dużej zawartości żelaza, w niektórych ujęciach znacznie przekraczającej dopuszczalne wartości, wykazała, że skuteczność działania się nie zmieniła. Dowodem na to jest to, że po 7 latach deficyt w budynku przy ulicy Pęcowskiego 5 wynosi 1,9% a Szafera 6, wynosi 2,9%. Zastosowanie gumy EPDM – peroksydycznej, pokrytej teflonem do produkcji elementu uszczelniającego, odpornego na temperaturę do 125°C , pozwala na stosowanie bez obaw zaworu przez okres 10 lat, niezależnie od temperatury wody. Stosowana początkowo siatka przed zaworem okazała się zbędna, a nawet niewskazana. Jeżeli zanieczyszczenie wody powoduje zaklejenie się sitka, a tak jest między innymi w Chrzanowie, to niech to będzie na sitku wodomierza. Wieloletnie eksploatowanie zaworu w skrajnie niekorzystnych warunkach pokazała, że jakiegokolwiek zanieczyszczenie wody nie wpływa na działanie zaworu antykropelkowego. Jako wynalazca i konstruktor tego zaworu sądzę, że podstawowe znaczenie miało tu stopniowanie średnic otworów, finezyjna konstrukcja elementu uszczelniającego, jak i rodzaj użytych do produkcji materiałów.

